

AK-630

AK-630 – radziecka morska armata systemu CIWS. W pełni zautomatyzowane sześciolufowe szybkostrzelne działko kalibru 30 mm zbudowane w oparciu o system Gatlinga.

Armata AK-630 była jedną z pierwszych systemu CIWS. Prototyp powstał w 1964 roku, jednak testy całego systemu trwały aż do 1976 roku, kiedy system został przyjęty do służby. W sumie wyprodukowano ponad 1000 zestawów AK-630 i zmodernizowanych wersji AK-630M i uzbrojono w nie ponad 400 okrętów.

Głównym zadaniem armaty jest zwalczanie kierowanych pocisków rakietowych, samolotów, śmigłowców oraz zwalczanie niewielkich celów nawodnych. Może także służyć do niszczenia środków ogniowych na brzegu oraz rozstrzeliwaniu min morskich.

W 1979 roku wprowadzono zmodernizowaną wersję AK-630M, w którym płaski magazyn amunicji zastąpiono bębnowym.

AK-630M-2

Obecnie wersja systemu AK-630M-2 wyposażona jest w dwa szybkostrzelne działka 30 mm. Pierwszym okrętem wyposażonym w nowy system jest mały okręt rakietowy projektu 21631 „Grad Swijażsk”.

Antena SKO MR-123

AK-630 to typowa armata okrętowa montowana na stałe w pokładzie w bezzałogowej wieżycy zdalnie sterowanej za pomocą radiolokacyjnego systemu kierowania ogniem (najczęściej MR-123) lub ręcznie – z wykorzystaniem kolumny celowniczej (najczęściej typu Kołonka).

AK-630 w Polskiej MW

AK-630M na korwetach rakietowych projektu 1241RE, tu ORP Metalowiec

AK630 na korwetach
raketowo-artyleryjskich
projektu 660

ORP Warszawa był uzbrojony
w 4 działka szybkostrzelne
AK-630M kalibru 30 mm

Ciekawostka

W 1987 roku w czasie ćwiczeń ORP *Górnik* i *Hutnik* doszło do przypadkowego ostrzelania okrętu Bundesmarine A-66 *Neckar*. Niemiecka jednostka wpłynęła w strefę rażenia pocisków z działek AK-630. Na okręcie doliczono się 220 uszkodzeń od pocisków kal. 30 mm, pięciu marynarzy zostało rannych. Najprawdopodobniej Niemcy za bardzo zbliżyli się do mieszanego polsko-wschodnioniemieckiego zespołu prowadzącego ćwiczenia. Enerdowskie okręty strzelały rakietami P-15, natomiast polskie *Tarantule* zwalczały je przy pomocy środków artyleryjskich. *Neckar* został wówczas namierzony przez radar ORP *Górnik* lub *Hutnik* i jedna seria, zamiast w rakietę, przeszła po okręcie.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Gdynia, Muzeum Marynarki Wojennej

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Państwo – Związek Radziecki
- Producent broni – OAO Tulskij Maszynostroitelnyj Zawod (TMZ)
- Rodzaj broni – szybkostrzelne działko systemu GSz-6-30
- Powstanie pierwszego prototypu – 1964 rok
- Produkcja seryjna – od 1976 roku
- Wyprodukowano – powyżej 1000 sztuk
- Kaliber armaty – 30 mm
- Liczba luf – 6 sztuk
- Zastosowany nabój – 30 mm x 165 mm
- Długość każdej z luf – 1620 mm
- Donośność: zasięg skuteczny przeciwko celom nawodnym – do 4000 m
- Donośność: zasięg skuteczny przeciwko celom powietrznym – do 3000 m

- Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku – 875 m/s
- Masa całego zestawu – 1800 kg
- Masa działka – 205 kg
- Kąty ostrzału: w płaszczyźnie poziomej pełne 360 stopni,
w płaszczyźnie pionowej od -12 stopni do +88 stopni
- Jednostka ognia – 2000 sztuk naboí
- Szybkostrzelność teoretyczna – do 5000 strz./min.